

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21Csp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120204606
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3120204606.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému A. B., narodenému XX.XX.XXXX, bytom v A. C. D., E. XX/X, o zaplatenie 316,15 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 316,15 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 29.11.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu 316,15 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 29.11.2017 do zaplatenia. Žalobca je právny nástupca spoločnosti VÚB, a. s., ktorá bola právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s D., F. a pokračovala v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a. s.. Pôvodný veriteľ a žalovaný uzatvorili spolu dňa 14.10.2013 zmluvu o pôžičke č. 4600501975, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému pôžička vo výške 800,00 eur. V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie(cez internet) tzn. bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy, predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol žalovaný evidovaný žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 21,29 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 277,40 eur. Do podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 939,31 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný veriteľ dňa 27.09.2017 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého zostatku dlhu. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, dňa 19.11.2017 bol úver zosplatnený, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 23.11.2017. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v odpore proti platobnému rozkazu tak, že pohľadávku žalobcu neuznal ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Mal za to, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné

zmluvné podmienky, bez bližšej špecifikácie, spochybnil výšku uplatnenej sumy, nebolo mu jasné, akým spôsobom boli jeho úhrady započítavané na úroky, podľa jeho názoru žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní jeho schopnosti splácať úver, v konečnom dôsledku vyslovil názor, že poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov a pokiaľ mu bol poskytnutý úver 800,00 eur a v splátkach zaplatil 939,31 eur, tak nárok žalobcu nie je dôvodný.

3. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi, predloženými žalobcom zistil, že dňa 14.10.2013 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4600501975, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému pôžičku vo výške 800,00 eur, ktorú sa tento zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 21,29 eur, konečná splatnosť 10/2018, RPMN 22,20 %, priemerná RPMN 46,06 %, fixná ročná úroková sadzba 22,20 %. Prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2013, ďalšie splátky boli splatné do 20. dňa v mesiaci. Celkové náklady spotrebiteľa, dlžníka, boli 477,40 eur. Žalovaný doposiaľ uhradil len 939,31 eur. Pôžička bola poskytnutá právny predchodcom žalobcu, Consumer Finance Holding a. s. Kežmarok. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať dlh v dohodnutých splátkach, bol písomne vyzvaný 27.09.2017 na úhradu dlžných splátok, a možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, pokiaľ nedôjde v určenej lehote k úhrade splátky 07/2017. Pretože k úhrade dlžných splátok nedošlo, bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru dňom 19.11.2017.

4. Vyššie uvedené skutočnosti súd nepovažoval za sporné.

5. Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

7. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

14. Na základe zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na jeho požiadanie peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť zvýšené o dohodnuté úroky v pravidelných mesačných splátkach. Zmluva spíňa náležitosti zmluvy o úvere definované v § 497 Obchodného zákonníka a záväzkový vzťah medzi stranami je teda vzťahom zo zmluvy o úvere

podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému je nutné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva.

15. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Posudzovaný právny vzťah túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva o pôžičke bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Obchodné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísal ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi veriteľom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

16. V danom prípade predmetná zmluva v časti týkajúcej sa poskytnutia úveru neobsahovala také podmienky, ktoré by boli v rozopre s dobrými mravmi, prípadne ktoré by predstavovali zjavný nepomer práv a povinností medzi účastníkmi zmluvy a ktoré by teda mohli byť vyhodnotené ako neprijateľné zmluvné podmienky.

17. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že bola uzavretá zmluva o úvere, ktorú svojou povahou a charakterom zmluvných strán možno považovať za spotrebiteľskú. Zároveň mal súd za preukázané, že žalovaný ako dlžník si neplnil svoje povinnosti splácať poskytnutý úver tak, ako bolo dohodnuté. Žalovaný bol v konaní nečinný, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, preto ich súd považoval za nesporné. S poukazom na uvedené považoval súd nárok žalobcu za dôvodný a preto mu v plnom rozsahu vyhovel, a to rozsudkom zo dňa 07.06.2021, č. k. 21Csp/37/2020-69.

18. V dôsledku odvolania, podaného žalovaným, sa vecou zaoberal Krajský súd v Trenčíne, ktorý uznesením zo dňa 20.01.2022, č. k. 17CoCsp/35/2021-99, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd mal za to, že námietka žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne vychádzal z toho, že sa žalovaný v spore nevyjadril a bol nečinný, bola dôvodná. Žalovaný sa síce nedostavil na pojednávanie súdu prvej inštancie, no ten prehliadol, že žalovaný skutočne podal odpor proti platobnému rozkazu, kde sa k žalobe vyjadril a následne sa k veci vyjadroval aj v stanovisku k vyjadreniu žalobcu k odporu, ako na to žalovaný poukázal v odvolaní. Dôsledkom opomenutia podaní žalovaného bolo odňatie práva na spravodlivý proces, preto bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd tak urobil len na základe uvedeného procesného opomenutia súdu prvej inštancie a nijako sa nezaoberal správnosťou vecných záverov súdu prvej inštancie. Preto nemožno na základe tohto zrušujúceho rozhodnutia vecné závery súdu prvej inštancie nijako hodnotiť z hľadiska ich správnosti alebo nesprávnosti. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rozhodne s prihliadnutím aj na podania žalovaného.

19. Námietky žalovaného z celého priebehu konania bolo možné zhrnúť tak, že nebola dostatočné skúmaná jeho schopnosť splácať úver, nebola správne uvedená výška RMPN a predpoklady jeho výpočtu, nebolo jasné, akým spôsobom žalobca dospel k výške žalovanej sumy.

20. Žalovaný zastával názor, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo sa týka tvrdenia o celkovom dlhu, keďže nie je jasné, akým spôsobom žalobca k žalovanej sume 316,15 eur dospel a čo konkrétne túto sumu tvorí. Nie je vôbec jasné, ako žalobca započítaval úhrady na istinu a úroky. Sumy, ktoré boli na ťarchu účtu zúčtované, sú bez odôvodnenia, resp. bez uvedenia, vysvetlenia a preukázania akýchkoľvek konkrétnych skutkových okolností. Zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä RMPN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve nie sú uvedené predpoklady na výpočet RMPN a navyše je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Výška RMPN je uvedená nesprávne preto, že výška úrokovej sadzby a výška RMPN môže byť rovnaká len vtedy, keď mesačná splátka neobsahuje žiadne iné platby spojené s úverom, iba istinu a dohodnutý úrok, a zároveň úver by bol čerpaný presne mesiac pred zaplatením prvej splátky úveru a ostatné splátky na mesačnej báze by sa platili v totožný deň, teda v tomto prípade do 20. dňa. Veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je na žalobcovi, aby preukázal, že jeho bonitu náležite skúmal, že si splnil svoju povinnosť. Aj za stavu, že by skúmal jeho príjem pred vstupom do zmluvného vzťahu, to nemožno samo osebe považovať za náležité splnenie tejto povinnosti. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, napríklad ako zadĺženosť, počet vyživovacích povinností, mesačne

výdavky a podobne, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii, potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať dlh. Porušenie povinnosti, resp. hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať s odbornou starostlivosťou bonitu spotrebiteľa, má za následok, okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj to, že veriteľ nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru.

21. Žalobca uviedol, že jeho právny predchodca pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného poukázal na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol odcudzený a klient spĺňal štandardné rizikové podmienky. Žalovaný vo svojej žiadosti uviedol mesačný príjem vo výške 430,00 eur, nepriznal žiadne nezaopatrené dieťa. Príjem žalovaného bol overený doloženými výplatnými páskami, pri prepočte platobnej kapacity klienta žalobca počítal s mesačnými finančnými výdavkami na splátky existujúcich úverov vo výške 100,00 eur. Po odpočítaní finančných nákladov na splátky existujúcich úverov a životného minima od príjmu klienta vyšla výsledná voľná mesačná kapacita žalovaného vo výške 131,91 eur. Mesačná splátka úveru č. 7126359 predstavovala 21,29 eur. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javila ako primeraná. Žalovaný spočiatku, tri roky, vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, žalobca nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver. Žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by mu znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca posúdil a dohodol nové podmienky splácania.

22. Žalobca ďalej poukázal na to, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 22,20 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru bol len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1.500,00 eur vrátane, so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s § 21 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013, so stavom ku dňu 30.06.2013, predstavovala 46,06 %. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 22,20 % neprevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a bola v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.02.2013. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 7 ods. 1, 2, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.04.2014 veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

24. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbujuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Pri posudzovaní budúcej

schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie 100 % istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ napr. dostane výpoveď z pracovného pomeru alebo dlhodobu ochorenie.

25. Zo zmluvy o pôžičke je zrejmé, že v tejto je uvedený priemerný čistý mesačný príjem dlžníka (430,00 eur), počet vyživovaných osôb (0), celková výška mesačných splátok (100,00 eur). Ako doklady boli predložené výplatné pásky za posledné dva mesiace, kópia výpisu z účtu za posledné dva mesiace, kde je uvedená výška príjmu a odosielateľ, údaje z nich zodpovedali údajom zo zmluvy.

26. Súd dospel k záveru, že veriteľ posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška mesačnej splátky (21,29 eur) zodpovedala príjmom a celkovej situácii žalovaného, čo sa napokon premietlo do toho, že žalovaný dlhodobu nemal problém dohodnuté splátky platiť.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.04.2014 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať okrem iných náležitostí ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

28. V zmluve o poskytnutí pôžičky boli uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN úveru (výška pôžičky, počet a výška splátok, celková suma na úhradu, frekvencia splátok), v bode 7.1 zmluvy bol uvedený vzorec výpočtu RPMN úveru. Súd preveril výšku RPMN s použitím možnosti výpočtu zo súdneho managementu a po zadaní údajov o úvere zistil výšku RPMN úveru 22 %. Pokiaľ bola v úverovej zmluve uvedená hodnota 22,20 %, ide o nepatrný rozdiel, ktorý navyše nebol v neprospech žalovaného.

29. Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. (Rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/42/2020.)

30. Zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Dojednané úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. V prípade, ak veriteľovi v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

31. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť, bola 1 277,40 eur, nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný uhradil celkom 939,31 eur, zostala mu povinnosť zaplatiť rozdiel 338,09 eur, žalobou bola uplatnená suma 316,15 eur. Výška uplatnenej sumy bola preto dôvodná.

32. V intenciách rozhodnutia súdu druhej inštancie sa súd zaoberal námietkami žalovaného a dospel k záveru, že neboli dôvodné. Nebolo možné konštatovať, že úver je bez úrokov a bez poplatkov, že nemôže byť jednorazovo splatný, resp. že bol uplatnený nárok vo väčšom rozsahu, ako by žalobcovi prislúchalo. Preto súd žalobe vyhovel.

33. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu písomne dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Pokiaľ si žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.